

Avrupa ve Onun Vahşi Batı İrkçısı Aşırı Sağcılar Kendi Kuyruğunu Yiyor!

Laik felsefe, ortaya çıkışından bu yana son derece zalim, parçalayıcı, ırkçı, bencil ve insanlık dışı olmuştur; zira o, akli olarak kanıtlanmaksızın bilimsel üstünlük iddia eden, zoraki nefret eden ve sömürgeciliğe boyun eğdiren kanlı ve yok edici bir şekilde doğmuştur. Dolayısıyla laik felsefe, tartışmamış ve ikna etmemiş, aksine zulmetmiş, despotluk yapmış, milliyetçi ve vatancı devleti yoluyla insanlığın parçalanmasını ve bölünmesini tesis etmiş ve bireysel özgürlükleri iddia ederek gruplar ve toplum pahasına Batılı insanın bencilliğini ve kendisiyle ilgili saplantısını kökleştirmiştir. Sonra Darwinci evrim teorisi ve insanları sınıflandırmak için ırk üstünlüğü teorisi aracılığıyla ölümcül ırkçılığını üretmiş ve kendi ırkının en gelişmiş, hayatta kalmaya en uygun ırk olduğunu, onun dışındaki her şeyin ezilip yok edilmesi gerektiğini iddia etmiştir!

Daha sonra bu ırkçılık, bir felsefe ve yaşam sistemi haline gelmiş ve bundan da ırkçılıklar ve ırkçılık okulları üremiştir; zira canlı organizmaların biyolojik evrim teorisi ve onun sahibi Charles Darwin aracılığıyla kilisenin dini yorumuna mukabil varoluşun laik materyalist yorumuna yönelik kültürel bir varsayım olarak anne ırkçılığı başlamıştır; sonra laik felsefe onu (ırkçılık), bilimsel belirsizlikten katı bir materyalist bilime evirip dönüştürdüğü gibi evrim teorisi ve varsayımı da temeli olmayan kültürel bir belirsizlikten bilimsel bir gerçeğe dönüştürmüştür. Dolayısıyla bunun anlamı şudur; hayatın gelişim silsilesi, asıl bakteriden sonra mutasyon ve ara maymundan insanla, hatta Avrupalı beyaz ırka ve onun yüce insanına kadar uzanan bir insanla sonlanmıştır! Sonra ana Darwinci teoriden, bireyleri de aşarak toplumlara ve uluslara kadar uzanan ve onları Darwinci olarak sınıflandıran ırkçı Darwinci teoriler üremiş ve toplumlar ve uluslar arasındaki farklılıkların aynı Darwinci mantığa tabi olduğunu ve bunların sınıflandırılmasının Darwin'in doğal olarak en güçlü ve en uygun olanın hayatta kalması kuralına dayalı olduğunu iddia etmiştir. Dolayısıyla Batılı toplumlar, hayatta kalmaya en ehil toplumlardır! Zira Darwinci merdivene göre onlar en gelişmiş toplumlardır. Çünkü doğa Batı'yı salgılamış ve seçmiş olup geri kalanlar ise sadece sömürgeleştirilecek ve avlanacak olan bir materyaldir. Yani bu ırkçılık, Batılı laik kültüründe, Batı sömürgeciliğini ve onun işlediği suçların vahşetini ve barbarlığını meşrulaştırmak için bir temel olarak alınıp sosyal Darwinizm olarak adlandırılan şey aracılığıyla tesis edilmiştir. Nitekim bu ırkçı teori, Batı sömürgeciliğinin en popüler olduğu dönem olan 1880'lerde etkili olmuş, daha sonra bu ırkçı teori, bin dokuz yüz yetmişlerde başka bir isim altında, yani "Sosyobioloji" adı altında yeni sömürgeci tarza uyacak şekilde yeniden değiştirilmiştir; dolayısıyla Batı'nın gerçekleri tahrif etme gibi bir alışkanlığı olduğu için bu terim hakkında yalan söylemiş ve bunun kültürel bir ırkçılık değil de bilimsel bir salgı olduğu şeklinde kandırmıştır.

Batı ırkçılığı, "Canlı organizmaların Darwinizmi", "sosyal Darwinizm" ve ardından "Sosyobioloji" gibi orijinal seküler felsefi teorileştirmenin bir ürünüdür; dolayısıyla bütün bu ırkçılıkların temelinde kendi laik filozofları, teorisyenleri ve düşünürleri vardır; dolayısıyla da mantıksal olarak bu, Batı'nın kültürel, politik ve medeniyet dokusunun ayrılmaz bir parçasıdır. Bu yüzden Batılı seküler entelektüel ve politikacı, seküler doğası gereği ırkçıdır; zira onun ırkçı mefhumları seküler kültürünün bir kolu olup bu da kaçınılmaz olarak onun ırkçı davranışlarını doğurur ve salgılar. Bu nedenle ister entelektüel ister siyasi olsun, hatta isterse seküler ırkçılığa sahip sıradan bir Batılı olsun; Batılı olmayan bir insanı, toplumu, devleti veya ulusu, aşağılık, gelişme ve ilerlemeden yoksun bir suçlama ve etiketleme mahalli olarak görmektedir. Dolayısıyla bu Darwinci mantığa göre, Batı'nın her türlü tiranlığı, adaletsizliği, öldürmesi, yağmalaması ve sömürgeciliği meşrudur ve bunun açıklaması da en güçlü olanın hayatta kalmasıdır; ancak bunun da ötesinde Batılı, sömürgeci ırkçılığını, Batılı olmayanlar için evrimsel sıçramayı sağlayacak bir modernleşmenin, stereotipleştirmenin ve uygarlaşmanın bir aracı olarak görmektedir. Sekülerizmin felaketi işte burada yatmaktadır; zira o, ırkçılığının iğrençliğinde, medeniyetin ve medeniyetleşmenin erdemini görmektedir!

İrkçı eğilimler Batı'nın laik felsefesine derinden kök salmıştır; zira dün bunun Avrupa ve Batı'nın dışına yönlendirilmesi, sömürgecilik ve kültürel kölelikle eş değer olan kölelik ve insan köleleştirme (15. yüzyılın ortasından 19. yüzyılın ikinci on yılına kadar köle ticareti) şeklindeki ırkçılıktı; bugün ise Batı'nın laik sistemi ve onun felsefi medeniyet düzeyindeki kronik ve yıkıcı krizleri, siyasi ve ekonomik sistemleri ve Batı'nın iç kesimleri ve halkları üzerindeki yıkıcı etkileri ile ilgili nedenler ve dürtüler nedeniyle Avrupa ve Batı'nın ve onların ulus devletlerinin içine yönlendirilmektedir.

Batı sistemi derin bir kriz ve çürüme aşamasına girmiş, bununla birlikte tüm felsefi yapısı ve insani anlatısı da çökmüş ve Batı halkları, kapitalizmlerinin vahşetiyle, kapitalistlerinin zorbalığıyla, sistemin ezici ekonomik krizleriyle ve sömürgecinin yağma alanının daralıp sınırlanmasının ışığında kapitalist vahşilerin büyüüp çoğalmasıyla karşı karşıya kalmışlardır. Çünkü sistem, ezici bir işsizlik, pahalılık ve büyüyen bir enflasyon salgılamaktadır; zira gıda, emlak ve enerji gibi temel yaşam ihtiyaçlarının fiyatları rekor seviyelere ulaşmaya devam etmekte olup Batı'daki bireyleri ve aileleri yerin dibine gömen borç dağına ek olarak vergi tahsilatı miktarı da eşi benzeri görülmemiş bir düzeydedir. Nitekim Rusya-Ukrayna savaşıyla birlikte, birçok Batılı ülkenin mali ve askerî açıdan Ukrayna'yı desteklemeye dahil olmasıyla birlikte felaket daha da kötüleşmiş ve bu da Batılı halklara yüksek fiyatlar ve vergiler yükleyen yük ve maliyetlere dönüşmüştür. Dolayısıyla Avrupa ve genel olarak Batı, gayri safi yurtiçi hasıla ve bireysel tasarruflardan işlere, ücretlere, insanların geçim kaynaklarına ve hatta geçim kaynaklarının temellerine kadar her şeyi yutan bir çöküş hali olan ve kendisini yok etmekle tehdit eden benzersiz bir felaketin ve medeni tükenmişliğin içinde yaşamaktadır. Bütün bunlar ise tüm kapitalist ekonomi teorilerini yerle bir eden enflasyon canavarının akabinde gerçekleşmiştir; bu da Batılı politikacıları, iflas ilanını yumuşatmak için defalarca ekonominin resesyona-durgunluğa girdiğini ilan etmeye sevk etmiştir.

Sonra bir de Batılı insanın bizzat kendisini yutan, insanlığını ve varoluşunun özünü ezen medeniyet krizinin yıkıcı depremi, ardından buna eşlik eden medeniyetin yok oluş kabusu ve Batı'nın ölümün ve medeniyet değişiminin kaçınılmazlığından duyduğu korku vardır; dolayısıyla İslam tek hadari alternatif olduğu gibi böyle bir medeniyet değişimi için tek adaydır; zira İslam'ın canlılığını, etkinliğini, mücadelesini, cihadını ve Batı sistemine meydan okumasını yeniden sağlamasıyla, dahası Batı sistemini fikri ve kültürel olarak ezmesiyle Batı medeniyetinin krizinin şiddeti daha da artmıştır. Dolayısıyla bu kriz, İslam karşısında fikri ve kültürel iflas yaşayan Batı'yı, ırkçılıkla dolu gayri medeni yöntem ve araçlarla (fikri terörizm, keyfi yasak ve engellemeler, İslam için çalışan birey ve grupların kriminalize edilmesi, İslam'ın terörizm olarak damgalanması, Müslüman ülkelere karşı askerî vahşet ve barbarlık, yerel baskı sistemleri, yasal zorlama ve baskı, ırkçı sınıflandırma, İslami düşünce ve kültürün şeytanlaştırılması...) gibi bir medeniyet savaşına girmeye zorlamıştır.

İslam coğrafyasının, İslami hadarat projesinin kuluçka merkezi ve taşıyıcısı olması nedeniyle böyle bir medeniyet savaşıyla ilgili olduğu bilinmektedir; ancak özellikle Batı ve Avrupa coğrafyasında yeni olan şey, yirminci yüzyılın ortalarından itibaren Müslüman unsurun Avrupa'nın demografik yapısına girmesiyle birlikte geçirdiği dönüşümdür; nitekim bu konudaki tehlike, bu unsurun izole olmuş münferit bir unsur değil, İslam ümmetinin bir parçası olması ve İslam'a olan kültürel bağlılığının da onu, asimilasyona, stereotipleştirmeye ve kültürel ilhaka karşı itaatsiz kılmasıdır. Bu yüzden Batı'daki tehlike, İslam'ın canlılığı, eylemlerinin dinamizmi ve fikirlerinin ve sistemlerinin evrenselliği ile daha da artmıştır; zira İslam, ümmetin dünyanın geri kalanında hareket edebilmesi için bir bütün olarak ümmet içinde hareket eder ve Batı ve Avrupa'daki Müslümanlar da İslam ümmetinin bir parçasıdır; bu yüzden onların dinleriyle olan etkileşimi ümmetin etkileşiminin bir parçası ve onların hareketleri de onun hareketinin bir parçasıdır. Özellikle Batı ve Avrupa içinde tehlikeli bir emsal teşkil eden durum, medeniyet savaşının ateşinin kendine ulaşmasına, bunun İslam'a, onun mefhum ve hükümlerine ve Batı ülkesindeki Müslümanlara karşı düşmanlığa dönüşmesine ve Batılı siyasi söylemin, Batı içerisinde İslam'a ait olan herkese ve her şeye karşı ırkçı düşmanlıkla dolu bir hale gelmesine neden olmuştur; bu yüzden Batılı politikacılar göç ve göçmenlere karşı düşmanca bir kılıfa bürünmüş, siyasi rekabet ve ihale Batı'da İslam'a ve Müslümanlara karşı daha düşmanca politikalara dönüşmüş ve bahis, Batılı seküler değerlere ve halklarının geleneklerine düşman bir

nüfuz kitleleri olarak göç eden Müslümanlara karşı güvenlik ve yasal düzeyde politikalar benimseyenlerin üzerine oynanır hale gelmiştir; zira bu kitle medeniyet olarak farklı olup kültürel, medeniyet ve siyasi olarak Batı sistemiyle rekabet etmektedir; bu da seküler ırkçı anlatıya göre onu, medeniyet olarak bir tehlike ve laik Batılı nüfus dokusuna yönelik güvenlik, siyasi ve ekonomik bir tehdit haline getirmektedir.

Batı ve Avrupa içindeki bu yıkıcı krizler, farklı düzeylerde kendi yerel ırkçılığını ortaya çıkarmış olup siyasi olarak aşırı sağ olarak adlandırılan şey, günümüzdeki ırkçılığın en yüksek olanıdır. İster geleneksel partiler isterse aşırı sağcı partiler olsun Avrupa'daki herkesin, Batı'nın İslam ve Müslümanlara karşı yürüttüğü medeniyet savaşında rekabet halinde olduğu bilinmekte olup şaşırtıcı olan ise bu ırkçılığın, Batı içerisinde özellikle de Avrupa'da, zorlayıcı kültürel nedenler ve yıkıcı bir ekonomik kriz nedeniyle patlak vermesidir.

Aşırı sağ, ırkçı söylem açısından en açık olanıdır; zira onun demagojik söylemleri, meseleleri yüzeyselleştirmesi ve bunu yabancı göçmenleri ve mültecileri (Müslümanları) sınır dışı etmeye yönelik uzun vadeli bir stratejiye indirilmesi, ırksal saflığı gerçekleştirmek, kültürel istilayı sınırlamak ve ezici ekonomik krizin nedeninin, kapitalizm, onun sistemlerinin yozlaşması ve kapitalistlerinin vahşiliği ve zorbalığı değil de, göç ve göçmenler olduğunu pazarlamak içindir; dolayısıyla bu söylem, Avrupa ve Batı halklarının yüzeyselliğine hitap etmekte ve onların ırkçılığa olan açlıklarını gidermektedir; ayrıca bu düzeydeki yüzeyselliğe sahip bu ırkçı sağ hareketler, Batı'nın fikri ve kültürel iflası sonucu fena halde içine düştüğü yozlaşmış siyasi durumun doğal bir salgısı olup bu da bu hareketlerin çoğalmasını ve popüleritelerinin artmasını açıklamaktadır.

Aşırı sağ, Avrupa ve Batı siyaset sahnesinde aykırı bir durum değil, aksine ırkçı seküler sistemin doğal bir salgısıdır; nitekim bu aşırı ırkçı politika, Batılı seküler sistemi kasıp kavuran krizler tarafından dikte edilmiştir; zira 1930'larda nazizm ve faşizm, sömürgecilik krizinden ve sömürgeci Avrupa'nın vahşetinden ve bunun Avrupa arenasındaki yansımalarından salgılanmıştır; bugün ise bu aşırı sağcılar, seküler sistemin medeniyet ve sistemler düzeyindeki mevcut krizin doğal bir salgısıdır; yeni ve şaşırtıcı olan şey ise, ırkçı davranışın devletleri ve toplumları düzeyinde Batı içinde gerçekleşiyor olmasıdır; çünkü kriz derin, yaygın ve Batı içerisinde patlamış durumdadır.

Aşırı sağ, milliyetçi bir siyasi hareket olup Batı'nın ırkçı sekülerizminin doğal bir ürünüdür; zira sistemin krizinin ciddiyeti ve fikri iflas, siyasi çöküş ve ekonomik yıkımla birlikte bunun Batı'nın iç kesimlerine yansımaları, milliyetçiliği cüceleştirerek hayali bir beyaz etnik kökene dönüştürmüş, bununla birlikte Batı sisteminin krizi etnik kimlik meselesine indirgenmiştir; aşırı sağ da bunu, kendi politikası ve siyasi projesi haline getirmiş ve Batılı seküler sistemin ve onun vahşi kapitalizminin kusurlarından kaynaklanan tüm yakıcı ve ölümcül sorunlar, aşırı sağ için ertelenmiştir. Dolayısıyla genel olarak aşırı sağcılığın temel özelliği, Batı'nın medeniyet krizini ve kapitalist sisteminin yozlaşmasını ve iflasını yüzeyselleştirmek ve bunu etnik kimlik meselesine indirgemektir. Bu yüzeysellik şaşırtıcı değildir; zira aşırı sağın kendisi de krizin salgılarından biri ve krizin bir parçasıdır; bunun da ötesinde, sanki egemen kapitalizm ve onun nüfuz sahibi kapitalist tabakası, kamuoyunu krizin gerçek nedeni olan sistemlerinin iflasından ve kapitalistlerinin yozlaşmalarından uzaklaştırmak için aradıklarını aşırı sağda bulmuş gibilerdir!

Batı'daki aşırı sağcılar, Batı'nın geniş bir kesimini laiklikle kalıplaştırma ve onları kültürel olarak eritme konusundaki medeniyetsel başarısızlığının ve felsefi iflasının doğal bir ürünü ve dejenere olmuş bir tepkisidir; daha ziyade bu kesim, düşüncesi, kültürü ve medeniyete bağlılığıyla İslam'a meydan okuyan ve ona Batılı politikacıların ve ülkelerin uykusunu kaçıran sofistike medeni yöntem ve araçlarla çağrı yapan kesimdir ki bu da Batı'da aşırı ırkçılığı ve içe dönüklüğü beraberinde getirmiş ve buna da, etnik kökenli ırkçı partilerin kültürel gerekçelerini ördükleri siyasi bir proje haline getiren siyasi çöküş eşlik etmiştir; bu yüzden kendisini gözetleyip duran dahili Müslümanlar ve kendisine meydan okuyan İslam tarafından tehdit edilen egemenliğini ve kimliğini koruma hakkına sahip olduğunu savunmakta ve bu hak iddiasının da, her bireyin veya grubun bastırılmasını, zulmedilmesini, korkutulmasını, uzaklaştırılmasını, sınır dışı edilmesini ve sözde kültürel ve hayali etnik egemenliği tehdit eden her türlü düşünce ve davranışı engelleyip yasaklanmasını zımnen garanti altına aldığını savunmaktadır. Dolayısıyla

aşırı sağ, Batı'daki Müslümanlara aşırı düşmanlıkla bakmakta ve onları Batı medeniyeti ve ırkçılığına yönelik ölümcül bir tehdit olarak görmektedir; zira her ırkçı söylemin arka planında, Batı'da sayıları hızla artan Müslümanlar, onların yükselen İslamcılıkları, onların ideolojileri ve zorlu mücadeleleri vardır. Örneğin aşırı sağcı teorisyenlerden biri, "Neden mücadele ediyoruz?" sorusuna cevap olarak şöyle diyor: "İşgali durdurmanın ve Avrupa'nın biyokültürel yıkımını tersine çevirmenin aciliyet duygusuyla mücadele ediyoruz." Yani bugün Batı'da süregelen tüm bu tartışma, sadece ırkçılığın retorik bir kılıfı ve bunun, yozlaşmış medeniyet savaşının araçlarından biri olarak siyasi olarak pazarlanmasıdır.

Geriyeye Batılı seküler ırkçılığı anlama meselesi kalıyor; Batı'daki, özellikle de Avrupa'daki aşırı sağ, homojen ve uyumlu bir blok değildir, aksine Avrupa ve Batı içindeki uyumsuz, parçalanmış ve çelişkili ırkçı sağ kanatlardır. Zira Avrupa'da, rekabetle dolu kanlı bir tarihe sahip birtakım ırkçı gruplar vardır; dolayısıyla bugün bu aşırı sağcılar, göç ve göçmenlere indirgenen İslam ve Müslüman düşmanlığında birleştikleri gibi aynı şekilde karşı taraf da birlik ve beraberliğe olan düşmanlıkta ve parçalanma ve bölünmeye yönelik dizginlenemez arzularında birleşiyorlar. Yani bu sağcılar, ulusal egemenliğin korunması ve ulusal kimliğin muhafaza edilmesi bahanesiyle her türlü bölgesel ve Avrupa entegrasyonunu şiddetle reddetmekte ve sürekli olarak Avrupa Birliği'nin dağıtılması ve Avro bölgesinden çıkılması çağrısında bulunuyorlar ve bu mesele NATO ve Batı kampının ötesine kadar uzanmaktadır.

Aşırı sağcıların ve onların belirsiz ve yozlaşmış ırkçı sınıflandırmaları bununla sınırlı kalmayacaktır; zira Müslüman onun medeniyet düşmanı olduğu gibi Avrupa'nın uyumsuz ve çatışan ırkçıları da kaçınılmaz olarak yakın gelecekte onun siyasi düşmanı olacaktır; dolayısıyla aşırı sağcıların popülaritelerinin artması, aşırı ırkçı söylemlerine verilen destek ve Avrupa parlamentosunda sandalyelerin çoğunluğunu kazanmaları, Avrupa halklarının durumunun, içe dönüklüğünün ve etnik kökenlerine, vatancılıklarına, fanatizmlerine ve ırkçılıklarına hapsedilmişliğin siyasi bir tercümesidir; bu da seküler sistemin başarısızlığı hakkındaki apaçık gerçeği ve onun Batılı insanı sözde insanlık potasında eritmeye yönelik insani iddialarının sahteliğini ortaya çıkarmaktadır. Dolayısıyla Avrupa ve onunla birlikte medeniyet çürümesi içindeki Batı, kanlı tarihiyle, halkları, etnik kökenleri ve ırkçıları arasındaki savaşlar nedeniyle şiddetli seküler parçalanmaya doğru ilerlemekte olup bugün ırkçı aşırı sağcılar da bu parçalanma ve bölünmenin barut fıçısıdır!

Kâfir laik Batı, insanlığı paramparça etmiş, ona lanetli şizofreni hastalığı bulaştırmış, kendi insanını, onun gibi başka bir insana düşman haline getirmiş olup hepsinin sonu, ezmelerinden ve kavgalarından dolayı odunu olacakları cehennem olacaktır. Ancak bu küfürden, kara dalaletten, başıboşluktan ve darmadağın olmuş kafa karışıklığından kurtuluş, asla aklını ve fitratını ifsat eden laikliğin yozlaştırdığı şaşkın ve sapkın Batı zihniyeti yoluyla gerçekleşmeyecektir.

Bu durumun, alemlere şahitlik eden risalet ümmeti olması vasfıyla İslam ümmeti için ciddi sonuçları vardır; zira insanlığı acılardan ve trajedilerden kurtaracak gerçek kurtuluş sahibi o olduğu gibi bu sefaletten ve başıboşluktan kurtaracak olan İslam'ın ve onun hadari projesinin taşıyıcısı da odur. Dolayısıyla insanlığı ve bununla birlikte onu lanetli Batı medeniyetinin cehenneminden kurtarabilecek olan sadece İslam ve onun, bunu gerçekleştirmenin pratik yolu olan Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafetidir.

لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيُنْظِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ "Bu, suçlular hoşlanmasa da Allah'ın hakkı ortaya çıkarması ve batılı ortadan kaldırması içindi." [Enfal 8]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Münâcî Muhammed